

21.540 kr., hvis pensionistens ægtefælle modtager førtidspension efter § 14, stk. 1.

- 9) Førtidsbeløb efter § 13, nr. 3, udgør 11.256 kr. årlig.
- 10) Bistandstillæg efter § 16, stk. 1, udgør 22.524 kr. årlig.
- 11) Plejetillæg efter § 16, stk. 2, udgør 44.940 kr. årlig.
- 12) Minimumsbeløb for udbetalt pension efter § 31, stk. 4, udgør 1/40 af grundbeløbet.

Stk. 2.^a) Ved fastsættelse af pensionen anses gifte som enlige, hvis samlivet med ægtefællen er ophævet. Ved udbetaling af pensionstillæg, jf. stk. 1, nr. 3, anses personer, der ikke lever i et samlivsforhold, hvor parterne gennem kontante bidrag, arbejde i hjemmet eller på anden måde bidrager til den fælles husførelse, og hvor samlivet kan føre til ægteskab efter dansk ret, som enlige.

Stk. 3. Til personlige tillæg efter § 17, stk. 1 og 3, kan kommunalbestyrelsen anvende et rådighedsbeløb på 2.697 kr. årlig i hovedstadsområdet og 2.240 kr. årlig i det øvrige land ganget med antallet af personer, som den 1. januar i samme regnskabsår kunne modtage et fuldt personligt tillæg, jf. § 29, stk. 4.

Stk. 4. Til hovedstadsområdet hører følgende kommuner:

København, Frederiksberg, Ballerup, Brøndby, Dragør, Gentofte, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Albertslund, Hvidovre, Høje-Tåstrup, Ledøje-Smørum, Lyngby-Tårnbæk, Rødovre, Søllerød, Ishøj, Tårnby, Vallensbæk, Værløse, Birkerød, Farum og Hørsholm. Tilgrænsende kommuner kan af socialministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen henføres til hovedstadsområdet, hvis leveomkostninger i kommunen må anses for at være lige så høje som i hovedstadsområdet.

Stk. 5. De beløb, der er nævnt i stk. 1 og 3, samt §§ 69-72, reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen sker 1. gang den 1. januar 1995.

Stk. 6. De beløb, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, 3 og 6-12, samt §§ 69-72, afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 12. De beløb, der er nævnt i stk. 1, nr. 2, 4 og 5, afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100. De beløb, der er nævnt i stk. 3, afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

20. § 50, stk. 1, affattes således:

»Afgørelser efter denne lov kan påklages efter reglerne i kap. 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«.

21. § 50, stk. 2-7, ophæves.

Stk. 8 bliver herefter stk. 2.

§ 50. Kommunalbestyrelsens afgørelser om ret til ydelser efter denne lov, herunder afgørelser om tidspunktet for indgivelse af ansøgning, jf. § 20, stk. 1, kan påklages til det sociale ankenævn. Afgørelser om pension efter § 14, stk. 3, påklages dog til revaliderings- og pensionsnævnet.

Stk. 2. Afgørelser om ret til ydelser efter denne lov truffet af revaliderings- og pensionsnævnet eller af Chefen for Direktoratet for Social Sikring og Bistand efter § 3, stk. 4, og § 62 kan påklages til Den Sociale Ankestyrelse. Revaliderings- og pensionsnævnets afgørelser, der stadfæster kommunens afgørelser om pension efter § 14, stk. 3, kan dog ikke påklages til anden administrativ myndighed. Den Sociale Ankestyrelse kan dog optage en sådan sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning.

Stk. 3. Det sociale ankenævns afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Den Sociale Ankestyrelse kan dog optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning.

Stk. 4. Klage til det sociale ankenævn, revaliderings- og pensionsnævnet og Den Sociale Ankestyrelse skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodningen til Ankestyrelsen om optagelse af en sag til behandling efter stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, 2. pkt., skal indgives inden for samme tidsfrist. Det sociale ankenævn, revaliderings- og pensionsnævnet og Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af henholdsvis formanden for det sociale ankenævn, formanden for revaliderings- og pensionsnævnet og chefen for Ankestyrelsen.

Stk. 5. Klage over revaliderings- og pensionsnævnets og det sociale ankenævns afgørelser kan ikke tillægges opsættende virkning.

Stk. 6. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af klagesager.